

[คลอดันน์ประจำ]

9 พูนศักดิ์ไม่ห้อยอยที่จะสร้างเว็บไซต์
เพื่อการเรียนรู้ของทั้งครูและเด็กไทย

149 สาระรอบรู้

เกร็ดข่าว ■ ข้อคิด ■ ป กิ ณ กะ ■ บันเทิง

150 สุขภาพ ดูแลสุขภาพตัวเองด้วยวิธี
ง่ายๆ ปัญหาสายตาที่เกิดจากการจ้องจอ
คอมพิวเตอร์นานๆ พลังครั้งหารักษาโรค
พร้อมข้อเท็จจริงที่ว่าสารฟอกฟันขาว
ก่อให้เกิดมะเร็งได้หรือไม่

153 อาหาร แปลงโฉมห้องครัวให้เข้า
กับแผนควบคุมอาหาร พร้อมเคล็ดลับชง
กาแฟแก้วอร่อย

154 ห้องเก็บ แผนที่ห้องเก็บในห้องถิน
ที่จะพาคุณผจญภัยนอกเส้นทางเดิมๆ ก្នោតាគាយ
เมื่อต้องเดินทางกับเด็กวัยเตาะแตะ และภาพถ่าย
วันหยุดที่มีค่าน่าจดจำ

158 บุคลิก ร้องเรียนอย่างไรให้ได้ผลลัพธ์ที่
ต้องการ และวิธีจับโภកทางอินเทอร์เน็ต

7	เลี้ยงผู้อ่าน
9	คนดีของสังคม
17	ข่าวการแพทย์
19	คอมความคิด
29	คำคม
46	ชีวิตก็เป็นเช่นนี้
93	โลกของเด็ก
109	เพิ่มความรู้ด้านศัพท์
133	ลงสัยจริง
160	ท้าทายท้ายเล่ม

133

ที่มาของคำว่า
“ซอตต์อํก”

150

เป็นพยาบาลให้
ตัวคุณเอง

เทคโนโลยีเพื่อ การเรียนรู้

โดย จุฑารัตน์ ทองเปี่ยม

D อาจารย์พูนศักดิ์ สักกหัตติยกุล สอนคณิตศาสตร์ที่โรงเรียนสตรี-ครีสตุโธทัย กรุงเทพฯ ตั้งแต่เรียนจบสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปี 2521 แต่ด้วยความสนใจเรื่องคอมพิวเตอร์จึงเริ่มศึกษาด้วยตนเองอย่างจริงจังในปี 2527 เพราะคิดว่าคอมพิวเตอร์น่าจะมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันและการทำงานของเด็กๆ ในอนาคต

ต่อมา เข้าขอสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพิ่มให้นักเรียนอีกสัปดาห์ละแปดคาบ นอกจากเนื้อจากวิชาคณิตศาสตร์ที่สอนอยู่ไม่ต่ำกว่า 22 คาบต่อสัปดาห์ ทางโรงเรียนไม่คัดค้านความตั้งใจ แต่จะไม่พิจารณาเป็นผลงาน และมีเงื่อนไขว่าต้องไม่กระทบต่อวิชาที่สอนอยู่ “ผมเพียงอยากรีบให้นักเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ เรื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งยังใหม่และแพงในยุคหนึ่น แต่ข้อจำกัดเรื่องเงินไม่ควรเป็นสิ่งปิดโอกาส การเรียนรู้ของเด็กโดยเฉพาะนักเรียนที่ไม่ได้รับราย” พูนศักดิ์เล่า “ตอนนั้นผมดีใจที่เด็ก-

ครูพูนศักดิ์ตั้งปณิธานว่าจะต่อสู้กับสิ่งไร้สาระบนอินเทอร์เน็ตด้วยเว็บไซต์ thaigoodview.com ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูและนักเรียนระดับประถมและมัธยม

ไทยเราจะได้รู้เท่าทันเทคโนโลยีและมีความรู้ “ไม่แพชาติอื่น” ในปี 2531 เขายังใช้คอมพิวเตอร์สร้างสื่อการเรียนการสอนที่ทำอยู่แล้วสำหรับครูที่สอนวิชาอื่นๆ ด้วย ปี 2541 ในการอบรมวิทยากรแก่นนำ

ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เข้าได้ข้อคิดจาก รศ. ยืน ภู่วรรณ อารย์วิทยากร ว่า อีกประมาณสองถึงสามปี สื่อการเรียนการสอนที่เข้าทำอยู่จะมีบทบาทน้อยลงและใช้ ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ การจัดส่งสื่อการเรียน การสอนไปยังพื้นที่ต่างๆ ยังยากลำบากและ

ພູນຄັກດີຕ້ອງພົບຄວາມຈິງກີ່ວ່າ ຄວາມ- ຟິນກີ່ຈະຮ່ວຍກະຈາຍກາຣເຮືຍນັ້ນ **ໄມ້ໄດ້ມາ** **ຫ່າຍາດ້ວຍເງິນເດືອນຄຽງເພີ່ງລຳພັ້ງ**

ไม่รวดเร็วทำให้ไม่สามารถขยายผลได้ในวงกว้าง ພູນຄັກດີຈຶ່ງພຍາຍາມຄິດຫາວິທີສ້າງສື່ອ ກາຣເຮືຍກາຣສອນທີ່ມີປະສິທິພາພາກຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ທີ່ຕາມມາຄື່ອກຈັດສ່າງສື່ອ ກາຣເຮືຍກາຣສອນນັ້ນຍາກລຳບາກແລ້ວໄສ- ມາຮາດຂາຍພລໃຫ້ໄດ້ໃນງວ່າງ ເຊິ່ງຄິດ ສ້າງເວັບໄຊຕີເພື່ອໃຫ້ຄຽງແລ້ວນັກເຮືຍເຂົ້າຖືໄດ້ ສະດວກ ຮວດເຮົວ ແລະກວ່າງຂວາງ “ພມຄິດເພີ່ງ ວ່າທໍາຍ່າງໄຮຈສ່າງໄປໃຫ້ເຂົ້າໃຫ້ກັນຍ່າງ ສະດວກຮວດເຮົວ” ເຊິ່ງ “ໄມ້ຄິດດ້ວຍໜ້າວ່າຈະ ຕ້ອງໃຊ້ເງິນທອງແລ້ວເລົາມາກມາຍຂາດໃໝ່”

ເດືອນມັງກອນ 2543 ເວັບໄຊຕີເພື່ອເພີ່ງແພ່ວ ສື່ອກາຣເຮືຍກາຣສ້າງຮັບຄຽງແລ້ວນັກເຮືຍ ທັ້ງຮັບປະດົມແລ້ວມັງຍົມຊ່ວ້ອ thaigoodview.com ຈຶ່ງຄືກຳນົດຂຶ້ນ ພູນຄັກດີໃຊ້ເງິນສ່ວນຕົວ ແລະເວລາທີ່ມີທັງໝົດນອກເໜືອຈາກງານສອນ ທີ່ໂຮງເຮືຍແລ້ວກາຣອບມຽມກຸມທຸ່ມເທັກນິເວັບໄຊຕີນີ້ ຖຸກຄືນເຂົ້າໃຫ້ເວລາຫຼວງ 22.00 ນ. ປຶ້ງ

02.00 ນ. ກັບກາຣພົມນາແລ້ວຈັດທຳ ແຕ່ຕົ້ນ ເພີ່ມຄວາມຈິງທີ່ຫລືກເລີ່ມໄມ້ໄດ້ວ່າຄວາມຝັນທີ່ ຈະຊ່ວຍກະຈາຍກາຣເຮືຍນຽຸສິ່ງທີ່ມີປະໂຍ່ນ ອຍ່າງແທ້ຈິງໃຫ້ຄຽງແລ້ວເຕັກງ່າຈຳນວນມາກຂຶ້ນ ແລະມາກທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະທຳໄມ້ໄດ້ມາງ່າຍດາຍ ດ້ວຍເງິນເດືອນຄຽງເຮືຍນັ້ນມີຢູ່ເພີ່ງລຳພັ້ງ

ໂຄດີທີ່ຄຣອບຄຽງເຂົ້າໃຈແມ່ວ່າຕອນຕັ້ນຈະ ຕົ້ນພຍາຍາມທຳຄວາມ- ເຂົ້າໃຈກັນຍ່າງມາກ ຕ່ອມາ ເຂົ້າໄປຂອງກາຣສັບສຸນ ຈາກບຣັຟທ້າງຮ້ານຕ່າງໆ ໂດຍກາຣໃຫ້ພື້ນທີ່ໂມ່ນາ

“ຜູ້ທີ່ພຣ້ອມຈະສັບສຸນກີ່ເປັນສິນຄ້າຫີ່ອຝລິຕ- ກັນທີ່ເປັນອົບາຍມຸ່ຂອມເມາເດັກ ສ່ວນທີ່ ປົກືເສັ່ນເພົ່າມະນຸຍາມເກີນໄປ “ໄມ້ມີໂຄຣສຸນໃຈຮອກ” ເຊິ່ງ ເລັ່ງ “ຈິງຄຣັນ ເວັບໄຊຕີນີ້ມີແຕ່ສາຮະສໍາຮັບ ສ້າງໃຫ້ເດັກທີ່ຮັກດີ ວັນນັ້ນ ພມ້າຕາຕົກໃນ ບອກຕົວເວັງວ່າຈະໄມ້ຂອ່ມ່ນາຈາກໂຄຮູກ”

ພູນຄັກດີເປັນລູກໜ້າສຸນມະນ່ວງຈາກຈະເຊີ- ແທຣາ ມີພື້ນອົງຄື່ງເກົາຄົນທີ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນດ້ວຍ ຄວາມພຍາຍາມເອາະນະອຸປະສົງຕັ້ງແຕ່ເລັກງ່າ “ເພົ່າພ່ອແມ່ໄມ້ມີທັນພົນໃຫ້ອາຈາກໃຫ້ ກາຣສິກຳ ມີເງື່ອນໄຂວ່າອ່າຍາກເຮືຍນອະໄຮກີ້ ໄປສອນ ແຕ່ຕົ້ນເປັນໂຮງເຮືຍນຽຸນາລ” ເຊິ່ງ ເລັ່ງພຣ້ອມຮອຍຍື້ມ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມພຍາຍາມໃນ ກາຣສ້າງເວັບໄຊຕີຈຶ່ງເປັນເໜືອນອີກຫົ່ງອຸປ- ສົຽນທີ່ເຂົ້າຕົ້ນຈະຝ່າພັນໃຫ້ໄດ້ ເຊິ່ງທຸ່ມເງິນ ຂອງຕົນເອັນໄປໜ່າຍແສນບາກກັບເວລາທີ່ເຫັນ

จากการสอนให้กับเว็บไซต์

ปัจจุบัน เว็บไซต์ thaigoodview.com มีเนื้อหาเกือบ 500,000 หน้า ทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ วิชาเรียน การเรียนการสอน ข้อสอบ ข่าวสาร และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ของครูและนักเรียนไทยทั้งในและต่างประเทศ รวม 38 ประเทศทั่วโลก มีคนเข้ามาใช้ประโยชน์กว่า 12 ล้านครั้ง และปี 2546-2547 ติดอันดับหนึ่งในสิบเว็บไซต์ยอดนิยมประจำหมวดการศึกษาสองปีซ้อนจาก Truehits ของสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ (สบทร.) “ทั้งหมดเป็นผลงานของนักเรียน และครูที่ส่งเข้ามา ผสมเป็นเพียงคนดูแลรับผิดชอบเรื่องเช่าพื้นที่เพื่อช่วยกระจายข้อมูล เหล่านี้ออกไปเท่านั้น” พูนศักดิ์กล่าว

ผลงานของพูนศักดิ์เป็นที่ประจักษ์เมื่อปี 2544 เข้าได้รับรางวัลครูดีเด่นในด้านการเสริมสร้างกิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตจาก SchoolNet และสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (สกศ.) สนับสนุนงานวิจัยเรื่อง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอนของพูนศักดิ์ หลายโครงการ

ปัจจุบัน พูนศักดิ์ วัย 48 ยังคงพัฒนาเว็บไซต์ต่อไป แต่คราวนี้เขามีเพื่อนร่วมทางมากมายทั้งเด็กนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่เข้าใจความฝันของเข้า ทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ เข้ายังสอนคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย วันเสาร์อาทิตย์ก็ไปอบรมครูตามสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศไทย และยังต้องหาเงินทุนมาเป็นค่าใช้จ่ายเองอยู่ต่อไป

“ผมเชื่อมั่นว่าคนเราถ้าตั้งใจจริงทำเพื่อสังคมโดยไม่มีอะไรแอบแฝง วันหนึ่ง คนจะเห็นและเข้าใจสิ่งที่เราทำ” พูนศักดิ์กล่าว “ผมตั้งปณิธานว่าผมต้องการต่อสู้กับสิ่งไร้สาระบนอินเทอร์เน็ต เพราะเว็บไซต์ที่มีสาระมีน้อยเกินไป และจะทำไปจนกว่าไม่มีเงินจ่าย”

ไม่ต้องดกใจ

ผู้โดยสารที่นั่งข้างๆฉันเริ่มแสดงความวิตกเมื่อทราบข่าวว่าเที่ยวนินส์ล่าช้าจนพากษาอาจไปต่อเครื่องบินไม่ทัน ในที่สุด นักบินก็พาเครื่องลงจอดได้สำเร็จ

ถึงตอนนี้ ทุกอย่างดูโกลาหลไปหมด แม้แต่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินยังประการด้วยน้ำเสียง ดื่นเด้นว่า “สำหรับท่านที่จะเดินทางต่อไปยังลอสแองเจลิส ขอให้ยืนรออยู่ด้านนอกติดกับรันเวย์ อีกสักครู่ เราจะส่งรถมาทับท่านโดยด่วนค่ะ”

ALAINA WAGNER